27/06/2019

Μνήμη του Αγίου Σαμψών του Ξενοδόχου

/ Βίοι Αγίων

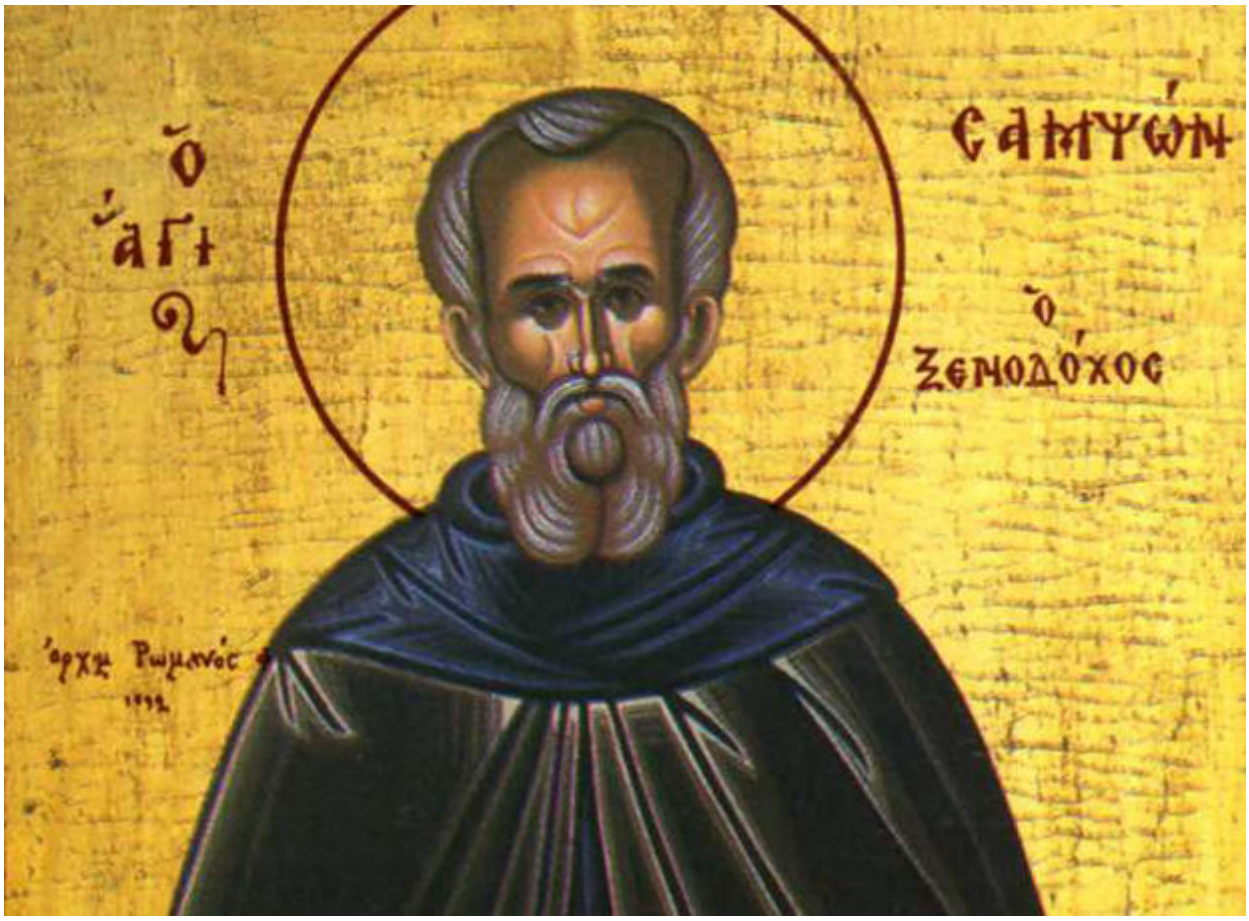

Του Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου

Τη μνήμη του Αγίου Σαμψών του Ξενοδόχου τιμά σήμερα η Εκκλησία μας και μας καλεί σε μίμησή του στο έργο της ταπείνωσης και της φιλανθρωπίας, στο οποίο διακρίθηκε.

Επίσης, εορτάζουμε τη μνήμη του Ιερομάρτυρος Πιερίου, ο οποίος έζησε στα μέσα του 3ου αιώνα με αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. Ήταν πρεσβύτερος και υπεύθυνος της σχολής της Αλεξάνδρειας και μαρτύρησε δια πυρός.

Διακρίθηκε για την απλότητα, την πτωχεία και τη σοφία του. Είχε το χάρισμα μέσα από τις ομιλίες του να ερμηνεύει, σύμφωνα με την Αγία Γραφή και την Παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας, σπουδαία θεολογικά ζητήματα αναγκαία για την πνευματική ωρίμαση και προοπτική τη σωτηρία του πιστού λαού.

Οι πατέρες της Εκκλησίας Επιφάνιος Κύπρου και Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως

μιλούν για την ύπαρξη Ναού στην Αλεξάνδρεια επ’ ονόματι του Αγίου Πιερίου.

Ο Άγιος Σαμψών ο ξενοδόχος γεννήθηκε στη Ρώμη, στις αρχές του 6ου αιώνα μ.Χ., και κληρονόμησε από τους γονείς του τη χριστιανική ευσέβεια, όπως εκφράζεται σύμφωνα με την τήρηση του θελήματος του Θεού, αλλά ταυτόχρονα του κληρονόμησαν και μια πολύ μεγάλη περιουσία, αφού τον δίδαξαν να τη διαχειρίζεται με διάκριση και ταπείνωση.

Σπούδασε φιλολογία, φιλοσοφία και ιατρική, και διακρινόταν για τη μεγάλη ευφυΐα και φιλομάθειά του.

Κύριο χαρακτηριστικό, ωστόσο, της προσωπικότητάς του ήταν η πίστη του στο Θεό και η αγάπη προς το συνάνθρωπο, την οποία ασκούσε έμπρακτα μέσω των ιατρικών υπηρεσιών, που προσέφερε δωρεάν προς τους πάσχοντες.

Το γεγονός ότι εκτός από τις επισκέψεις του στα σπίτια των ασθενών, μετέτρεψε την κατοικία του σε νοσοκομείο, όπου διακονούσε προσωπικά κάθε ανάγκη των προστρεχόντων, συνετέλεσε ώστε να λάβει την προσωνυμία «Ξενοδόχος».

Στην Κωνσταντινούπολη όπου μετέβη μετά το θάνατο των γονέων του, ίδρυσε μεγάλο νοσοκομείο, στο οποίο, εκτός από ιατρικές, πρόσφερε και πνευματικές υπηρεσίες, αφού είχε χειροτονηθεί ιερέας, δηλ. οικονόμος των Μυστηρίων του Θεού για τη σωτηρία του περιούσιου λαού.

Κοιμήθηκε σε βαθιά γεράματα, καταλείποντας παράδειγμα φιλανθρωπίας και φιλοξενίας, αξιοποιώντας με τον τρόπο αυτό τα χαρίσματα που τον προίκισε το Πανάγιο Πνεύμα.